

N:o 70.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 20 Maj 1882.
 ” ” ” ” Andra Kammarén den 20 ” ”

Riksdagens underdåniga skrifvelse, angående beviljadt anslag för norra stambanans fortsättning till Sollefteå äfvensom angående föreslagen anläggning af en bibana från Hjerpens station å tvärbanan till Bonäsets lastageplats.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 42).

S. A. K.

Sedan nästlidna års Riksdag beslutat, att en stambana af samma spårvidd och trafikförmåga som de öfriga stambanorna genom Norrland skulle anläggas med utgångspunkt från Bräcke station eller lämplig punkt i dess närhet och, med genomlöpande af de orter och ställen Eders Kongl. Maj:t med anledning af anställda undersökningar kunde finna godt närmare bestämma, framföras till Helgumsjön och vidare till Sollefteå eller annan tjenlig punkt i närheten deraf vid Ångermanelfven, samt för påbörjandet af berörda stambana, därför kostnaden beräknats till 11,250,000 kronor, för år 1882 anvisat 2,000,000 kronor, så har Eders Kongl. Maj:t i den nädiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof föreslagit Riksdagen att till fortsättning af arbetena å nämnda stambana för år 1883 anvisa likaledes 2,000,000 kronor.

Med bifall till hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit har Riksdagen, till fortsättning af arbetena å stambanan genom Norrland från Bräcke station till Helgumsjön och vidare till Sollefteå, för år 1883 anvisat två millioner kronor.

I nådig proposition den 20 sistlidne Januari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen medgifva, att för byggande, med samma spårvidd och trafikförmåga som stambanan genom Norrland, af en bibana från Hjerpens station till Bonäsets lastageplats vid Kallsjön måtte få användas de å anslagen för samma stambanas anläggning uppkomna besparingar.

Vid det förhållande, att Styrelsen öfver statens jernvägsbyggnader upprepade gånger gjort underdåniga framställningar om ifrågavarande bibanas anläggande, synes det visserligen ganska naturligt att Eders Kongl. Maj:t, då arbetena å tvärbanan nu nalkas sin fullbordan, velat bereda Riksdagen tillfälle att i denna fråga uttala sin åsigt. Riksdagen har emellertid ej ansett sig kunna bifalla den nådiga propositionen.

Den föreslagna bibanan skulle visserligen komma i beröring med ej obetydliga vattendrag, men dessa lära vanligen under en stor del af året vara tillfrusna och för kommunikation oanvändbara. Den verkliga beskaffenheten af de skogs- och andra produkter, hvilka antagits kunna till forsling å bibanan ifrågakomma, synes ej eller så utredd, att några tillförlitliga beräkningar i detta hänseende kunnat anställas, likasom ock det ringa afståndet mellan Hjerpen och Bonäset gör det antagligt, att större delen af dessa produkter, medelst hvilkas inledande å tvärbanan en ökad trafik förmodats kunna åt denna beredas, blifva, i den mån deras tillgodogörande eljest kan ifrågakomma, till tvärbanan framförda, äfven utan att för sådant ändamål en särskild bibana behöfver anläggas. Hvad särskildt beträffar skogsprodukterna, synes detta så mycket antagligare, som mellan Hjerpen och Bonäset redan finnes flottled.

Säkerligen skulle å många punkter af statens stambanor trafikanelningar, vida starkare än vid Hjerpen, kunna framvisas, af beskaffenhet att möjligen göra en bibanas åstadkommande önskvärdt. Dylika bibanor hafva dock till sin egentliga uppgift att tillgodose lokala, icke allmänna intressen, och utgöra således i regeln ej ett lämpligt föremål för statens verksamhet såsom jernvägsbyggare. Riksdagen har ej funnit nog giltiga anledningar ådagalagda att i förevarande fall frångå denna regel, helst ej ens det lokala intresset synes hafva någorlunda kraftigt framträdt; och har Eders Kongl. Maj:ts förevarande proposition alltså ej vunnit Riksdagens bifall.

Med underdånigt tillkännagifvande häraf framhärdar Riksdagen etc.
Stockholm den 20 Maj 1882.
